Gemeente Amsterdam

Burgemeester

Bezoekadres
Amstel 1
1011 PN Amsterdam

Postbus 202
1000 AE Amsterdam
Telefoon 14 020
www.amsterdam.nl

Retouradres: B&W, Postbus 202, 1000 AE Amsterdam

De deelnemers aan de onderhandelingen ten behoeve
van het coalitieakkoord 2026 - 2030

Datum 9 april 2026
Onderwerp Bestuursperiode 2026-2023

Geachte onderhandelaars,

Van harte gefeliciteerd. De gemeenteraad van onze stad heeft u het vertrouwen gegeven om onderhandelingen aan te gaan ten behoeve van een nieuwe coalitie en een nieuw college.
Ik wens u ook wijsheid toe. Het stadsbestuur heeft de komende vier jaar een slagvaardig en moedig college nodig. Onze stad zal zich schrap moeten zetten. De oorlogen in Oekraïne en het Midden-Oosten hebben mogelijk grote gevolgen voor onze energievoorziening en onze welvaart. We mogen er ook bepaald niet op rekenen dat antidemocratische, antirechtsstatelijke en machtspolitieke tendensen zich op korte termijn ten goede zullen keren. We hebben de afgelopen jaren al gezien hoe dit in onze internationaal georiënteerde stad tot polarisatie, protest en onrust leidt. Daarbij moeten we realistisch zijn. De internationale druk op onze stad zal eerder groter dan kleiner worden terwijl wij tegelijkertijd op de internationale verhoudingen nauwelijks invloed kunnen uitoefenen. Wat wij wel kunnen doen is de juiste, scherpe keuzes maken om Amsterdam te bewaren en te versterken als plek van vrijheid, tolerantie en solidariteit.

In deze brief neem ik de vrijheid u te schetsen wat naar mijn opvatting de belangrijkste prioriteiten zijn: achtereenvolgens een tolerante en vrije, een weerbare en een ongedeelde stad. Vanzelfsprekend leg ik daarbij ook nadruk op openbare orde en veiligheid.
Daaraan voorafgaand wil ik eerst stilstaan bij de kwaliteit van de gemeente: dit lijkt mij allesbepalend voor de mate waarin een nieuw college in staat zal zijn haar maatschappelijke ambities te verwezenlijken.

Bestuurs- en Organisatieverandering: rechtvaardiger, betrouwbaarder en eenvoudiger
Juist nu heeft Amsterdam een goed werkende, rechtvaardige en betrouwbare overheid nodig. Niet alleen de (inter)nationale politieke omgeving dwingt daartoe maar ook, en vooral, het haperende vertrouwen dat onze inwoners hebben in de landelijke en lokale overheid. Uit het onderzoek

Ondervertegenwoordigd Amsterdam[1] dat het college in januari 2025 publiceerde blijkt nog eens dat vooral armoede, achterstand en achterstelling samenhangen met sociaal en politiek isolement, niet gehoord worden en weinig perspectief hebben. Anders gezegd, de mensen die de overheid het hardste nodig hebben weten deze het slechtste te vinden, en verdwalen, als ze hulp en bescherming vragen, te vaak in kille bureaucratische regels. Terecht wordt door de verkenner nog eens opgemerkt dat de aanhoudende lage opkomst bij de verkiezingen ook alleen het topje van de ijsberg is.

1. *Democratisering*

De afgelopen maanden heb ik een aantal keren gesproken met 'De kracht van Mokum', het nieuwe platform van bewonersorganisaties dat strijdt voor een rechtvaardiger Amsterdam en verdergaande democratisering. Met de Kracht van Mokum deel ik de conclusie dat er met de participatieverordening, burgerberaden, de masterplannen enz. de afgelopen jaren weliswaar grote stappen vooruit zijn gezet maar dat veel inwoners zich nog onvoldoende gehoord voelen en te weinig medezeggenschap ervaren bij grote beleidswijzigingen. Ik zou het college willen suggereren om de nieuwe periode van start te laten gaan met een gezamenlijk met de Kracht van Mokum georganiseerde werkconferentie waarin bijvoorbeeld burgerberaden, de ontwikkeling van coöperaties en van *community wealth building* geagendeerd worden.

2. *Nieuwe organisatiestructuur*

Inmiddels wordt er hard gewerkt aan de bestuursopdrachten *Rechtvaardig en Betrouwbaar* en *Organisatieverandering 2030*. Recent heeft het college besloten over een vernieuwde ambtelijke topstructuur. Die is zo opgezet dat de clusters beter samenvallen met begrotingsprogramma's, daarmee minder sturingslijnen en meer doorzettingsmacht ontstaat. Ik raad u zeer aan hiermee ook rekening te houden bij de portefeuilleverdeling, alsook met raadsleden in gesprek te treden over de synchroniteit met de commissie-indeling.
Het is een belangrijke stap in het overzichtelijker en beter bestuurbaar maken van de organisatie, waarbij bestuurlijke en politieke betrokkenheid doorslaggevend is voor het succes. Het is tegelijkertijd slechts het begin. De gemeentelijke organisatie is te groot en complex geworden. Dat schaadt onze uitvoeringskracht en heeft gevolgen voor het vertrouwen van veel inwoners en voor de motivatie van medewerkers, met name in de dagelijkse uitvoering van beleid.

In de afgelopen decennia heeft elk nieuw college met de beste intenties veel nieuw beleid ontwikkeld. Dat is echter zelden gepaard gegaan met het stoppen van eerder beleid waardoor er een stapeling van initiatieven en projecten is, veel beleid versnipperd en ad hoc is en daarbij de uitvoeringskracht te klein is. Ik adviseer de nieuwe coalitie zeer selectief en spaarzaam te zijn in nieuw beleid. Bovendien is het raadzaam te kijken met welk beleid, programma's en projecten gestopt kan worden. Daarbij moet de uitvoering van belangrijke gemeentelijke taken worden

[1] https://onderzoek.amsterdam.nl/publicatie/ondervertegenwoordigd-amsterdam

ontzien en wellicht met vrijvallende financiële middelen zelfs versterkt. Dit zijn vanzelfsprekend politieke keuzes die u als onderhandelaars maakt, mijn appel aan u is wel om hierover in het akkoord zo precies en duidelijk mogelijk te zijn zodat er voor de organisatie helderheid is. Met name de zichtbaarheid van de gemeente voor inwoners, de toegankelijkheid, dienstbaarheid en behulpzaamheid bij alledaagse zorgen en problemen dient aanzienlijk verbeterd te worden.

Daarbij zal de organisatieverandering de komende jaren, zoals ook in de huidige periode, moeten worden gedragen door het gehele college. Terecht wordt er opgemerkt dat wijziging van de organisatiestructuur weinig zin heeft als niet ook de cultuur diepgaand verandert: ziekteverzuim, onveiligheid en grensoverschrijdend gedrag moeten met voorrang worden bestreden. Dat betekent dat leiderschap en het nemen van verantwoordelijkheid worden gestimuleerd waarbij het bestuur het goede voorbeeld geeft, normeert en waar nodig intervenieert.

3. Stadsdelen

Uitvoering van beleid vindt plaats in de stadsdelen. Al jaren worstelt ons stadsbestuur met het bestuurlijk stelsel en het gebiedsgericht werken. Wat mij betreft kennen de stadsdelen te veel politiek en bestuur, zonder dat de inwoners daardoor het gevoel hebben grotere greep te hebben op het beleid. Gebiedsteams en andere medewerkers van stadsdelen zitten in de haarvaten van de samenleving, zij zijn dagelijks op straat en in contact met bewoners en ondernemers. Op het stadhuis worden zij slecht gehoord. Als zij bijvoorbeeld aangeven dat een speeltuin in de buurt is verloederd of een welzijnsorganisatie niet goed functioneert wordt er vaak procedureel en formalistisch gereageerd. Bovendien kent fysieke stadsontwikkeling een eigen ritme en wordt met name voortgestuwd door de wens uit te breiden en meer en sneller te bouwen waardoor de sociale vereisten zoals levendige buurten en een openbare ruimte waar vrouwen zich veilig voelen, vaak niet of te laat onderdeel van de discussie worden.

Ik denk dat het van groot belang is om de regie op de fysieke en sociale stedelijke ontwikkeling te concentreren in de gebieden waar deze plaatsvindt. Daarbij zouden grote beleidswijzigingen altijd vergezeld moeten gaan van gebiedsadvies, zoals dat ook geldt voor DMC en Juridische Zaken. Versterking van de praktische uitvoering in de stadsdelen en van de rechtstreekse relatie met de Stopera is ook gebaat bij vermindering van de bestuurlijke drukte. Ik zou willen pleiten voor verkleining van de stadsdeelbesturen tot maximaal twee en verdere versterking van de gebiedsverantwoordelijkheid van wethouders.

Een veilige, vrije, en tolerante stad

Amsterdam is een kleine wereldstad. Een magneet voor talloze mensen die in onze stad liefde, werk, onderwijs, kansen of gewoon een veilige haven (hopen te) vinden. En voor heel veel bezoekers. De kwaliteiten als cultureel, financieel en logistiek centrum betalen zich uit in een grote economische kracht en welvaart, en een grote mate van culturele vrijheid. Dat positieve beeld kent op het gebied van openbare orde en veiligheid zijn keerzijden.

1. Open samenleving en weerbare democratie

De viering van vijfentwintig jaar openstelling huwelijk liet nog eens zien hoe trots Amsterdammers zijn op hun open, vooruitstrevende en tolerante cultuur. Tegelijkertijd zien we afnemende tolerantie ten aanzien van de LHBTI-gemeenschap (met name onder jongeren), ten aanzien van Joden, moslims, zwarte Amsterdammers en vrouwen.

Geweld tegen vrouwen (zowel seksueel als huiselijk geweld) is het meest voorkomende geweldsdelict in onze stad. De helft van onze bevolking voelt zich veel te vaak onveilig en bedreigd op straat, online, in het uitgaansleven of thuis. Boven op het bestaande programma Seksuele Intimidatie en Seksueel Geweld (SISG) (dat incidenteel is gefinancierd) heeft het college na de vreselijke moord op Lisa vorige zomer een extra incidenteel bedrag van 6 miljoen ter beschikking gesteld. Het behoeft geen betoog dat deze investeringen structureel dienen te worden, en waar mogelijk uitgebreid, zodat er duurzaam geïnvesteerd kan worden in preventie, opvang en zorg.

Geweld tegen, en intimidatie van mensen vanwege hun geslacht, etniciteit, geloof of seksuele voorkeur tasten de kernwaarden van onze stad aan. Voor de LHBTI-gemeenschap is Amsterdam altijd een toevluchtsoord en een belangrijke plek van expressie geweest. Als dit op de tocht komt te staan door intimidatie en geweld verliest Amsterdam veel meer dan alleen het vertrouwen van de betrokkenen. Dat geldt evenzeer en - vanwege het problematische verleden van de stad tijdens WO-2 - misschien nog wel meer voor de Joden. Het raakt de ziel van de stad.

Daarmee zijn 'hatecrimes' wat mij betreft de hoogste prioriteit voor de Amsterdamse driehoek. En daar moet het ook niet bij blijven. De afnemende tolerantie ten aanzien van minderheden wordt internationaal opgestookt door reactionaire, antidemocratische en antirechtstatelijke stromingen. De leiders van deze stromingen schermen hiervoor met extreme en ultraorthodoxe interpretaties van religieuze tradities, pseudowetenschap en identitaire ideologie. Bovendien gaan zij een alliantie aan met enkele grote en machtige investeerders achter geavanceerde kunstmatige intelligentie en communicatietechnologie. Zo verspreiden zij hun giftige ideeën en beïnvloeden zij kwetsbare jongeren. Het is een ernstige bedreiging van onze open samenleving die een krachtige tegenreactie van het stadsbestuur verdient. Ik zou de onderhandelaars willen suggereren om democratische weerbaarheid, preventie en repressie van hatecrimes en antidiscriminatiebeleid onder de bestuurlijke regie van de burgemeester te brengen.

De weerbaarheid van onze democratie komt tot uitdrukking in de toename van protest en demonstraties. Amsterdam is dé demonstratiehoofdstad van het land. Dagelijks wordt er in Amsterdam meer en meer gedemonstreerd, oplopend tot 3.300 keer in 2025. In toenemende mate zien we de concrete oorlogssituaties, internationale conflicten en botsende standpunten over migratiepolitiek terugkeren in onze straten. Meerdere keren hebben we de afgelopen jaren ervaren dat het tot geweld tussen groepen kan leiden, er bezettingen plaatsvinden en vernielingen worden

verricht. De maatschappelijke vrede staat onder druk en vereist constante aandacht, terwijl het demonstratierecht niet ter discussie mag komen te staan. Dat betekent dat het Draaiboek Vrede, en de vele organisaties en inwoners die daarbij betrokken zijn, de komende jaren aandacht krijgt en waar nodig verder wordt versterkt.

2. De parallelle economie

Amsterdam is hét Europees financieel centrum voor internationale drugscriminaliteit, wat leidt tot een grote drugseconomie en ondermijning van het lokale bedrijfsleven en de dienstverlening. Daarbij worden enorme sommen geld witgewassen in vastgoed en ondernemingen. Het vernietigt ook het welzijn van veel, vooral kwetsbare jongeren (zie verderop bij jeugdcriminaliteit) die voor een schijntje worden ingezet om bommen te leggen en zelfs liquidaties uit te voeren. Dit ondermijnt ook het sociale weefsel in vooral armere wijken, waar wordt gerekruteerd, criminele families en 'gangs' huishouden en een zwijgcultuur verbetering verhindert. Daarbij zien we dat grote criminelen razendsnel innoveren en nieuwe markten veroveren (datacenters, cryptovaluta, coffeeshops, toeristenindustrie). Op een korte termijn is het daarbij heel behulpzaam als de op toeristen gerichte detailhandel in het centrum van de stad vergunningsplichtig te maken zodat we het Bibob instrumentarium daar kunnen inzetten. Ik vraag u om daarvoor middelen te reserveren.
Bijzondere aandacht zal er de komende tijd ook moeten zijn voor de Amsterdamse haven waar een grote cocaïnevangst is gedaan en naar verwachting drugscriminelen vaker naar uitwijken. De Amsterdamse driehoek concentreert zich op het aanpakken van 'geld en geweld'. Effectiever dan het jagen op kilo's is het afpakken van crimineel geld, het tegengaan van de verloedering van de legale economie (met name door de samenwerking in het RIEC) en het beschermen van jongeren.

3. Preventie jeugd- en jongerencrminaliteit

Amsterdam kent forse problematiek op het terrein van overlastgevende jeugdgroepen, met criminele jongvolwassenen als aanjagers. Het is voor de stadsdelen een grote uitdaging om de overlast beheersbaar te houden. Daarnaast zien wij jongeren in handen vallen van zware criminelen die hen voor relatief kleine bedragen inzetten voor explosies en geweld. Er is in Amsterdam geen gebrek aan aandacht voor jongeren die in problemen komen en problemen veroorzaken. Bij de afdeling jeugd, bij zorg, in het onderwijs en bij het Actiecentrum Veiligheid en Zorg gaat er veel aandacht naar hen. Dikwijls is deze aandacht versnipperd, soms worden meerdere initiatieven voor dezelfde jongeren ontwikkeld en is er zelfs sprake van enige beleidsconcurrentie. Daarbij zijn er meerdere bestuurders betrokken die niet altijd van elkaars activiteiten op de hoogte zijn.
Graag bespreek ik met u of we jeugdbeleid, jeugdproblematiek en de preventie van jeugdcriminaliteit niet beter in één bestuurlijke hand kunnen leggen, namelijk die van een wethouder jeugd en zorg, die daarbij ook de verantwoordelijkheid voor het Actiecentrum Veiligheid en Zorg draagt. Daarmee kunnen we meer lijn aanbrengen in het beleid, kosten terugdringen en wellicht effectiever opereren.

4. Verward gedrag en drugsoverlast

Naar aanleiding van enkele hele nare incidenten een toenemend aantal misdragingen door mensen met onbegrepen en verward gedrag is vanaf 2025 fors geïnvesteerd in het systeem van Meldpunten Zorg- en Woon Overlast. Daarbij worden de activiteiten van aangesloten organisaties (van de GGD tot aan de politie) beter gecoördineerd. De eerste ervaringen met deze meer centrale regie en aanpak zijn gunstig. Om kwetsbare personen én de samenleving te beschermen is er meer structurele aandacht nodig. Daarbij nemen op straat de overlast en de onveiligheid toe, veroorzaakt door thuis- en dakloosheid van uitgebuite arbeidsmigranten en van personen zonder verblijfsstatus, in combinatie met drank- en drugsgebruik. Zorgelijk is daarbij ook de toename van crackgebruik bij met name dak- en thuislozen die daardoor sneller verloederen en zwaar drukken op de openbare orde. Naar aanleiding van uitgebreid overleg in de driehoek met aangesloten zorgorganisaties, de GGD en de gemeente, is het plan opgevat om in navolging van de nieuwe aanpak onbegrepen en verward gedrag eenzelfde centrale regie in het leven te roepen voor overlastgevende, zichtbare crackgebruikers. De komende maanden moet dit zijn beslag krijgen en het zou goed zijn als dit op steun kan rekenen in het coalitieakkoord.

5. Politie en handhaving

Voor veel Amsterdamse burgers is onveiligheid één van de grootste zorgen.[2] We zijn met de veiligheidspartners goed georganiseerd, maar het structurele tekort aan politiecapaciteit in de stad wordt nijpender. Niet alleen neemt de drukte en het aantal demonstraties in de stad fors toe, ook wordt de Amsterdamse politie steeds vaker ingezet voor bewaken en beveiligen van bedreigde personen. Ik ben daarover vrijwel voortdurend in gesprek met de minister van Justitie en Veiligheid en collega-BM's. Alle leden van de Amsterdamse driehoek menen dat een 'hoofdstadcontingent' noodzakelijk is. Tegelijkertijd hebben we onze eigen middelen en mensen, zoals de boa's bij Toezicht en Handhaving, de bestuursrechtelijke middelen van de burgemeester, de collega's van Openbare Orde en Veiligheid, de veiligheidsteams in de stadsdelen en niet te vergeten de straatcoaches, buurtouders en jongerenwerkers. Zij spelen een onmisbare rol in het veilig en leefbaar houden van de stad. Het domein is efficiënt georganiseerd: inclusief de bijdragen aan de Brandweer/Veiligheidsregio Amsterdam Amstelland en het Stedelijk Evenementenbureau belast het begrotingsprogramma veiligheid de gemeentebegroting met niet meer dan 4%. Ten gevolge van de krapte van de politie wordt bij leefbaarheidsvraagstukken teruggevallen op THOR. Om de nood te lenigen zie ik een groot nut in de verdere ontwikkeling van wijk-boa's, die in samenwerking met de politie en de gemeente de leefbaarheid in buurten onder controle proberen te brengen. De komende jaren hoop ik de wijkboa's verder op te bouwen tot een geliefd, Amsterdams fenomeen. Graag bespreek ik met u de uitbreiding van het aantal wijk-boa's met bijbehorende financiële middelen.

De weerbare stad

Internationale geopolitieke spanningen uiten zich in onze stad in radicalisering en mogelijk extremisme en terrorisme. Volgens de Nationale Coördinator Terrorisme en Veiligheid staat het

[2] Amsterdamse Burgermonitor 2023 | Website Onderzoek en Statistiek

dreigingsniveau van een aanslag in Nederland op 4, op een schaal tot 5. Dat is hoog. Het jihadisme wordt nog altijd als grootste potentiële bron voor een aanslag beschouwd. Sinds de Coronatijd kennen we in Nederland zogenaamde Defend-groepen en rechtsextremistisch georiënteerde personen die geweld niet schuwen. Wij vertrouwen op de kwaliteit van de veiligheidsdiensten, de AIVD en de MIVD maar zullen de komende jaren ook moeten doorgaan met de persoonsgerichte aanpak voor geradicaliseerde inwoners.

Amsterdam bereidt zich voor op concrete verstoringen als gevolg van hybride aanvallen, sabotage of zelfs militaire oorlogsdreiging. Het is niet de vraag of zoiets kan gebeuren, maar wanneer. Begin 2025 hebben het Ministerie van Defensie en de NCTV hun medeoverheden opgeroepen een scenario te ontwikkelen gericht op een landelijke stroomstoring van tenminste 72 uur. Daarop is het programma Weerbaarheid gestart vanuit de Veiligheidsregio Amsterdam-Amstelland, in nauwe samenwerking met de regiogemeenten, waaronder Amsterdam. De kosten om onze weerbaarheid te versterken zullen aanzienlijk zijn. De omvang van de benodigde investeringen is nog onvoldoende in beeld en het is onmogelijk om nu een bedrag te noemen. Wel lijkt het verstandig om een percentage van het investeringsvolume te reserveren voor noodzakelijke maatregelen. Dan gaat het om:

- Fysieke maatregelen die nodig zijn om de gemeentelijke kritieke processen te kunnen laten doordraaien. Denk daarbij aan het kunnen blijven bedienen van bruggen, het openhouden van tunnels zodat nood- en hulpdiensten op bepaalde routes kunnen blijven rijden. Ook zijn maatregelen nodig om de kans op overstort van het riool te beperken. En is de aanschaf van alternatieve communicatiemiddelen noodzakelijk. Net als investeringen in gemeentepanden om de kritieke processen en het crisiscentrum goed te kunnen laten functioneren.
- Maatregelen om te kunnen voldoen aan de oproep van het Rijk om een dekkend netwerk van 100 lokale noodsteunpunten te realiseren. Dit is van belang omdat 112 waarschijnlijk niet meer werkt. Het is nog de vraag of de Rijksmiddelen die hiervoor beschikbaar zijn, voldoende zijn.
- Versterking van de maatschappelijke weerbaarheid, samenredzaamheid. Denk aan het verstrekken van noodpakketten voor minimahuishoudens (via de Voedselbank). Buurten met meer sociale cohesie komen een crisis beter door. De stad moet dus blijven investeren in kwetsbare wijken en buurten.

Ongedeelde stad

De vrijheid, veiligheid, en weerbaarheid van onze stad kunnen niet worden versterkt als grote verschillen in onze stad blijven bestaan. Terwijl een deel van de onze inwoners rijker wordt blijft ook een aanmerkelijk deel achter. De ongelijke investeringen die sinds de laatste collegeperiode worden gedaan in gebieden en sectoren zijn een belangrijke doorbraak in de erkenning van die voortdurende en hardnekkige ongelijkheid.

Ook vraag ik u, en wellicht overbodig, om de de *Route naar herstel* aandacht te geven. In 2021 heb ik namens het stadsbestuur excuses uitgesproken voor de Amsterdamse medeverantwoordelijkheid voor trans-Atlantische slavernij en mensenhandel. Amsterdamse nazaten van slachtoffers van deze misdadige uitbuiting hebben de *Route naar herstel* opgesteld, gericht op het tegengaan van de doorwerking van het slavernijverleden en 'het verbeteren van de positie van nazaten op sociaal, economisch, psychologisch en spiritueel gebied.'[3]

Op 4 februari 2021 zette de minister van binnenlandse zaken, de directeur van een grote wooncorporatie, de bestuurder van een school, maatschappelijke partners, directeuren van bedrijven, wethouders vertegenwoordigers van bewoners en ikzelf onze handtekening onder het *Masterplan Zuidoost.* Hiermee deed ik namens het college een belofte. Om langjarig te investeren en samen te werken om de hardnekkige en onacceptabele achterstelling van het stadsdeel en haar bewoners aan te pakken en de leefbaarheid en veiligheid in het stadsdeel fors te verbeteren. Niet lang daarna werd een vergelijkbare aanpak voor stadsdeel Nieuw-West opgezet. Het Rijk stelt via het Nationaal Programma Leefbaarheid en Veiligheid in ieder geval tot en met 2035 middelen beschikbaar. In Noord luidden bewoners de noodklok over hun stadsdeel. Onder hun aanvoering en in gedeelde regie voert het college nu de Aanpak Noord uit. Deze gebiedsgerichte programma's boeken met vallen en opstaan resultaten. Om het vertrouwen van de bewoners terug te kunnen winnen moet de komende jaren structureel worden geïnvesteerd met middelen en met grotere bestuurlijke en politieke aandacht.
Ten eerste, door de financiering van het Nationaal Programma Samen Nieuw-West, Masterplan Zuidoost en Aanpak Noord structureel te maken. Ten tweede, door in al het beleid en bij de verdeling van middelen en capaciteit voorrang te blijven geven aan de deze gebieden. Ik ben ervan overtuigd dat de idealen van uw partijen over veiligheid, leefbaarheid, vrijheid, non-discrminatie, kansengelijkheid, ondernemerschap en duurzaamheid in de gehele stad alleen gerealiseerd kunnen worden als de achterstelling van bovengenoemde stadsdelen de komende 20 jaar diepgaand en effectief wordt bestreden.

Tegelijkertijd barsten onze wijken en buurten, ook in de kwetsbare delen van Amsterdam, van het talent en de ambitie. De inwoners blijven geloven in de mogelijkheid van vooruitgang in hun buurt, hun stad, hun land en hun wereld. Zij zijn bereid hieraan bij te dragen en hun beste beentje voor te zetten. Zij verdienen het beste bestuur. Samen met u hoop ik de komende jaren daarnaar te streven. Vanzelfsprekend licht ik deze brief graag toe in een gesprek.

Hartelijke groet,

[3] Adviesrapport: Route naar Herstel Geen heling, zonder herstel - The Black Archives

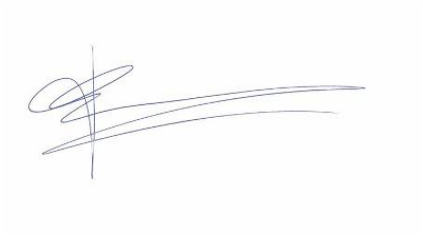

Femke Halsema